

1

Ige

AZ ÉLET IGÉJE

vö. 1Pt 2,9

„Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!”

Az Úr **csodálatos tetteket** visz végbe működésével.

De mindent felülmúl az a műve, melyet Jézus vitt végbe: halála és föltámadása által új világot és új népet teremtett.

A LEGHATALMASABB ERŐ

„Az Úr új népet hívott életre, megszabadított az önzéstől, a gyűlölettől és a haragtól, **mert törvényül adta a kölcsönös szeretetet, és ez egy szívvé, egy lélekké tesz bennünket...**”

„A szeretet a leghatalmasabb erő a világon: aki megéli, akörül kirobban a békés keresztény forradalom [...] **A szeretet! Milyen nagy szükség van a világban a szeretetre!...**”

TANÚSÁGOT TESZEK AZ ÖRÖMRŐL

A kölcsönös szeretet szövetsége

Jézus azt mondta, hogy a kölcsönös szeretetről és az egységről a világ fölismeri, hogy az övéi vagyunk, és általunk őt is megismeri: „**Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.**” (Jn 13,35).

KONKRÉT SZERETET

A jelen kor tehát mindenkitől konkrét szeretetet kér:

**> szeretet, > egység,
> közösség, > szolidaritás.**

A MI TAPASZTALATAINK

Szasztok, Paulo a nevem, 16 éves vagyok

AZT HITTEM, NEHEZEBB LESZ

Éppen most fejeztem be az első évet az új iskolámban. Sok idő eltelt, mióta először beléptem az új osztályomba.

Még egy üres focipályán is kevésbé lettem volna magányos, mint itt.

Igen, az első napokban pontosan ezt éreztem!

Szerettem volna az új környezetembe is továbbadni azt az életstílust, amit éltem, de az új társaim nem értettek meg, és egyre jobban egyedül maradtam. **Gyakran úgy éreztem, feladom, és mindegy, hogyan élek.**

Egy nap a tanárunk beszélgetést kezdeményezett a városunkban történt megrázó eseményekről. A korunkbeli fiatalok is érintve voltak. A beszélgetés kezdett nagyon felületessé válni. Magamban azon vívódtam: „**beszéljek, vagy ne?**”. Végül úgy döntöttem elmondom a véleményem: hogy hiszek az emberiség nagy családjában, hogy mindannyian testvérek vagyunk, és egyetlen Atyánk van, aki szeret minket és mindaz, ami történik, amit ő megenged, **valamiképpen mindnyájunk javát szolgálja.**

Egy rövid ideig csönd volt, nekem örökkévalóságnak tűnt, aztán váratlanul elkezdtek tapsolni. „**Szép beszéd volt, Paul!!!**”

Az óra után az egyik társam odajött hozzám és azt mondta: „**Tudod, hogy miért tapsoltam? Mert te aszerint is élsz, amit mondtál. Szeretnék én is úgy hinni, mint te, ki tudja, talán egy nap...**”.

Velünk is történt már valami hasonló?

centro.rpu@focolare.org

Vágd ki és hajtsd össze!

